

Viikate, Hanget

Lumisen tien, korkean penkan
kylmn kylkeen varovasti istuutuu
Siniset kasvot allapin
kohmeisiin kmmeniin hautautuu
Ei Immit ksi palavat sillat

Sormien lpi valkoista maata
tuijottaa katse etinen
Roudan ja viiman vlikss
yksin hymyilee itselleen
Taivasta kohti liekit saa

Sulkeutuvat vsyneet silmt
hyinen viima vhitellen kaikkoaa
Lumisen tien, korkean penkan
kylmn syliin viimein nukahtaa
Ei surevia jlkeen j